

Ο χότζας και το κομποσκοίνι με τους 33 κόμπους

Εκείνη την

περίοδο αυτός και ο φίλος του ο Μ, ασχολούνταν με το Ισλάμ γι αυτό και περιόδευσαν στην εσωτερική Ανατολία παρατηρώντας και μελετώντας ισλαμικές εκδηλώσεις και τελετές.

Σε μια στάση τους είχαν βρεθεί σε ένα πολύ γνωστό προάστιο της πρωτεύουσας όπου κατοικούν ως επί το πλείστον φανατικοί ισλαμιστές. Το προάστιο αυτό είχε γίνει γνωστό γιατί τον Φεβρουάριο του 1998 είχαν γίνει εκεί κάποιες ισλαμιστικές εκδηλώσεις που είχαν προκαλέσει την οργή του τουρκικού στρατού και είχε βγάλει στους δρόμους τα τανκς.

Ήταν το περίφημο «Βελούδινο Πραξικόπημα» που ήταν η απαρχή της ανατροπής της τότε πρώτης ισλαμικής κυβέρνησης της Τουρκίας του Νεσμετίν Ερμπακάν. Στο προάστιο αυτό υπάρχει ένα μεγάλο τέμενος που είναι μια απομίμηση από το ομώνυμο ιερό τέμενος της Κωνσταντινούπολης, γνωστός τόπος προσκυνήματος χιλιάδων μουσουλμάνων.

Ήταν απόγευμα όταν εισήρθαν στο τζαμί. Μόλις είχε αρχίσει η προσευχή που την παρακολούθησαν με πολύ προσοχή παρατηρώντας την ευλάβεια των πιστών. Μετά το τέλος πλησίασαν τον χότζα, ένας γύρω στα εξήντα σεβάσμιος με άσπρα γένια, που αφού του συστήθηκαν τους κάλεσε με ευγένεια στο γραφείο του. Εκεί άρχισαν να συζητούν και ο χότζας πήρε γρήγορα τον λόγο και τους είπε, -Εσείς πιστεύετε στην Αγία Τριάδα αλλά πιστεύετε πως η Αγία Τριάδα είναι ένας Θεός, ο Παντοκράτωρ. Εμείς ακριβώς σε αυτόν τον Παντοκράτωρ πιστεύουμε, δηλαδή στο πρώτο πρόσωπο της δικής σας Αγίας Τριάδας και δεν θεωρούμε σωστό και ορθό να τον διαιρούμε σε τρεις γιατί είναι ένας και μοναδικός.

Κατάλαβε πως δεν ήταν ώρα για μακροσκελείς θεολογικές συζητήσεις που άλλωστε δεν θα έβγαζαν και πουθενά. Ξαφνικά του ήρθε μια σκέψη σαν λάμψη. Κοίταξε ένα κομποσκοίνι που βρίσκονταν δίπλα στα χέρια του Χότζα πάνω στο γραφείο. Ο Χότζας τον πρόσεξε πού κοιτούσε το κομποσκοίνι και το πήρε στα χέρια του λέγοντας, -Με αυτό προσευχόμαστε στον Αλλάχ όπως εσείς έχετε το κομποσκοίνι με την ευχή στον δικό σας προφήτη Χριστό. Τον ρώτησε με προσοχή, -Χότζα, πόσους κόμπους έχει το κομποσκοίνι σας ; Αυτός για μια στιγμή κοντοστάθηκε και μετά απάντησε, -Τριάντατρις. -Χότζα μου σκεφτήκατε ποτέ γιατί το κομποσκοίνι σας έχει τριάντατρις κόμπους ; Ο Χότζας τον κοίταξε στα μάτια και αυτός συνέχισε. -Έχει τριάντατρις κόμπους γιατί τριάντα τρία είναι... τα χρόνια του Ιησού Χριστού. Ο Χότζας έμεινε για λίγο σκεπτικός κοιτάζοντας μια αυτόν και μια το κομποσκοίνι. Χωρίς να πει τίποτα με ανέκφραστο ύφος σηκώθηκε όρθιος. -Είναι ώρα να πηγαίνουμε και ευχαριστώ για την επίσκεψη. Σηκώθηκε και αυτός ενώ ένοιωσε άσχημα γιατί θεώρησε πως κάπου τον είχε προσβάλλει.

Τότε, τελείως αναπάντεχα πριν βγουν έξω από το γραφείο, ο Χότζας τον σταμάτησε και με μια σύσπαση του προσώπου του τον αγκάλιασε ασπάζοντας τον τρεις φορές. Το πρόσωπο του είχε κοκκινίσει και για μια στιγμή νόμιζε πως τα μάτια του είχαν υγρανθεί. Ένα αδιόρατο δάκρυ. Πήγε να πει κάτι, αλλά ο χότζας τον σταμάτησε κάνοντας του το σήμα της σιωπής σαν να του έλεγε πως δεν πρέπει να τον ξαναδούν.

Έφυγαν με πολύ μπερδεμένα συναισθήματα από εκείνο το πανισλαμικό τζαμί με τον χότζα, με το κομποσκοίνι με τους τριάντα τρεις κόμπους, με τον αναπάντεχο συμβολικό ασπασμό.

Αχ αυτή η χώρα, σε κάθε σου βήμα έχει και μια μεγάλη έκπληξη, σε κάθε σου βήμα ανακαλύπτεις μια κρυμμένη σου πιστή που στενάζει κάτω από αντίξοες συνθήκες.

«Από τις περιηγήσεις δυο ελληνορθόδοξων στα βάθη της Ανατολίας», (περισσότερες λεπτομέρειες, φωτογραφίες και ονόματα, για ευνόητους λόγους παραλείπονται).

ΝΙΚΟΣ ΧΕΙΛΑΔΑΚΗΣ

Δημοσιογράφος-Συγγραφέας-Τουρκολόγος

www.nikosxeiladakis.gr